

Episcopul bihorean Sofronie participă la o manifestare ecumenistă cu prilejul marșului contra avortului

Sâmbătă, 23 martie 2019, a avut loc și la Oradea, ca și în alte peste 500 de localități din România și Republica Moldova, „Marșul pentru viață”, desfășurat sub sloganul „Unic din prima secundă”.

Din relatarea ziarului Bihoreanul aflăm că anul acesta au participat la eveniment aproximativ 1000 de persoane, numărul ajungând la aproximativ 1500 din relatările altui ziar bihorean, Crișana, mult mai puține ca în anii precedenți.

Marșul a fost organizat de Coaliția pentru Familie, la această manifestație fiind prezenți liderii cultelor religioase din județ, respectiv episcopul ortodox Sofronie Drincec, “episcopul” romano-catolic László Böcskei, “episcopul” greco-catolic Virgil Bercea, pastorul Petru Vidu, președintele comunității baptiste, pastorul Liviu Apolzan, președintele comunității penticostale și rectorul Universității Emanuel, profesorul Paul Negruț, lipsind însă “episcopul” reformatilor.

Concluzia referendumului: Dumnezeu Și-a întors fața de la poporul care se complace în erezia ecumenistă a ierarhiei

Ceea ce se poate remarca încă de la început este faptul că un marș organizat cu scopul promovării nașterii de copii în detrimentul avorturilor, care în România postdecembristă până astăzi au depășit numărul de 20 de milioane, a fost transformat într-un eveniment ecumenist, moderat de reprezentantul cultului baptist din Bihor, Daniel Burtic.

Caracterul ecumenist al acestei întruniri a fost determinat în primul rând de rostirea în comun a rugăciunii “Tatăl nostru” de către episcopul, preoții și credincioșii ortodocși prezenți împreună cu “episcopii” papistași precum și cu pastorii neoprotestanți și membrii comunităților acestora, desconsiderându-se și încălcându-se astfel Sfintele Canoane ale Bisericii Ortodoxe, care interzic astfel

de practici religioase.

Încălcarea Sfintelor Canoane, nou „obicei de drept” în Biserica Ortodoxă?

*Patriarhul Daniel a binecuvântat în comun cu ereticii greco-catolici
Monumentul Unirii de la Alba-Iulia*

În predica susținută anul trecut de Florii atrăgeam atenția asupra caracterului ecumenist al acestui tip de manifestare, întrebând cum este posibil să se roage împreună episcopul, preoții și credincioșii ortodocși cu cineva care nu împărtășește aceeași credință cu noi și nici măcar nu recunoaște preoția specială a preotului, primită prin Taina Hirotoniei, arătându-și astfel disprețul total față de acesta prin formula de adresare “domnul episcop”, iar nu “Preasfinția Voastră” în cazul episcopului, și “domnul preot” în loc de “părinte” cum ar fi normal, în condițiile în care ni se tot vorbește despre înțelegere, toleranță și respect reciproc.

Cum poți, iubitorilor, să stai la un loc, pe aceeași scenă, cu niște oameni care nu te recunosc pe tine ca slujitor al lui Hristos, care nu-ți recunosc ție demnitatea preotească, pentru că neoprotestanții nu recunosc preoția sacramentală, ei consideră că toată lumea poate fi preot, și toată lumea, oricine poate interpreta Sfânta Scriptură? Cum poți sta la un loc cu astfel de oameni, care, în debutul acestei întruniri, anunță că rugăciunea va fi rostită de către “domnul preot”, iar “domnul preot”, renunțând cu bună știință, despoindu-se de cinstea pe care i-a dat-o Hristos la hirotonie, anunță în public: “Vom rosti rugăciunea împreună!”.

Și au rostit împreună cea mai importantă rugăciune a Bisericii, “Rugăciunea Domnească” sau rugăciunea “Tatăl nostru”. E cea mai importantă pentru că ne-a fost adusă la cunoștință chiar de către Mântuitorul nostru Iisus Hristos, iar noi, după Sfintele Canoane, nu putem rosti nici această rugăciune și nici alta decât împreună cu cei care sunt ortodocși.

Practica ecumenistă lasă să se înțeleagă, se pare, că doar ortodocșii trebuie să fie

înțelegători, toleranți și respectuoși cu toate confesiunile și denotațiunile creștine, în timp ce acestea nu au nici cea mai mică datorie față de noi, ba mai mult, în numele unei iubiri mincinoase, au dreptul să facă prozelitism și să răpească “oile cele cuvântătoare” ale Bisericii Ortodoxe chiar de sub nasul episcopilor și preoților iubitori deeretici mai mult decât de propriii lor păstoriți.

Cum au decurs lucrurile anul trecut cu ocazia marșului pentru viață puteți vedea aici, rugăciunea în comun și adresarea către preotul ortodox cu cuvintele: “Îl invit pe domnul preot Radu Rus aici” le puteți vizualiza în primul material video din link-ul atașat, începând cu min. 04.25.00.

Anul acesta situația s-a repetat, **între vorbitori aflându-se și o femeie pastor, fapt care nu l-a deranjat câtuși de puțin pe Preasfințitul Sofronie**, sugerând practic că nu are nimic de obiectat împotriva “hirotoniei” femeilor.

Ceva însă s-a schimbat față de întrunirea de anul trecut, și anume în privința felului în care același moderator s-a adresat în debutul evenimentului aceluiși preot să rostească rugăciunea “Tatăl nostru”, de data aceasta, probabil pentru a evita criticile de anul trecut și pentru a da impresia că ne respectă și ne recunoaște preoția harică s-a exprimat astfel: “Îl invit pe părintele profesor Radu Rus să ne conducă în rugăciunea Tatăl nostru. Să ne rugăm cu toții împreună!”, iar părintele profesor a venit din nou în fața mulțimii formată dintr-un mozaic de confesiuni afirmând: “Ne rugăm împreună!”, rostind Rugăciunea Domnească fără formula de introducere “În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin”, dar cu ecfonisul “Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin”. (min. 09.50.00)

Oare să credem că bapțiștii, penticostalii și, în general, cultele neoprotestante cred în preoția harică, sacramentală a Bisericii dobândită prin succesiune apostolică de la Hristos Domnul? Cred aceștia că Biserica Ortodoxă este adevărata Biserică întemeiată de Hristos Domnul în chip văzut la Rusalii, sau este vorba de un vicleșug, de o amăgire a naivilor și credulilor de tot felul în scopul creării falsei învățături că, indiferent de confesiune și de învățătura pe care o propovăduiesc, toți sunt “biserică”, deci te poți mîntui în orice grupare religioasă, sau fac parte din Biserică și astfel putem să ne rugăm împreună toate cultele religioase?

Răspunsul este ușor de dat: neoprotestanții nu recunosc Taina Preoției la

ortodocși, ei nu recunosc nicio Taină din cele șapte Sfinte Taine ale Bisericii. Gestul a fost doar unul fariseic, specific ecumeniștilor.

În acest caz, **cum acceptă un episcop ortodox o astfel de situație?** Ceea ce vedem că se petrece astăzi la aceste întruniri este rezultatul intrării Bisericii Ortodoxe Române în așa-zisul Consiliului Mondial al Bisericilor, al zecilor de ani de ecumenism militant al ierarhilor și al unor preoți și credincioși, dar mai cu seamă al hotărârilor luate la minciunosinodul din Creta, prin care se desființează orice graniță dintre dreapta credință și erezie. Printre gravele erori dogmatice care s-au adoptat la acest pseudosinod a fost aceea de a numi și considera schismele și ereziile “biserici”, afirmându-se, prin aceasta, indirect, că Biserica lui Hristos și-a pierdut unitatea odată cu ruperea acestora din trupul Său, fiind necesară unirea cu acestea în vederea refacerii acestei “unități pierdute”, fără nicio pocăință și fără lepădarea de învățăturile eretice, postulând că există Biserică și în afara Bisericii celei Una, Sfinte, Sobornicești și Apostolești. **Din această cauză minciunosinodul din Creta nu a identificat, nu a nominalizat și nu a condamnat nicio erezie, ca și cum membrii acestora s-au pocăit și s-au integrat în mod canonic în Sfânta Biserică Ortodoxă, Trupul lui Hristos.**

Observăm că episcopul Sofronie nu renunță la rolul de promotor al ereziei ecumeniste, transformând fiecare manifestare publică într-un bun prilej de a propovădui cu “capul descoperit” această “erezie a ereziilor” sau “panerezie”, cum a fost denumită de Sfântul Iustin Popovici.

În condițiile în care în teritoriul canonic al Eparhiei Oradiei creștinii ortodocși sunt majoritari, de ce nu organizează astfel de manifestări ca să poată mărturisi dreapta credință cu credincioșii ortodocși, iar nu cu neoprotestanții și papistașii, împreună cu care face o mărturisire comună și publică a celei mai mari erezii din toate timpurile: ecumenismul? Pentru că nu se dorește lucrul acesta.

Eparhia Oradiei are în componența sa aproape 400 de parohii, și dacă fiecare preot ar veni la o manifestare ortodoxă însoțit doar de 4 credincioși, s-ar aduna mai mulți participanți decât au reușit să mobilizeze anul acesta toate cultele participante la un loc. Este cumva mai potrivit pentru participanții ortodocși majoritari să facă marșul acesta pe acorduri muzicale intonate de fanfara neoprotestanților sau ar fi fost mai înălțător pentru ei să facă acest marș pe fondul muzicii bisericești ortodoxe, mai ales că ne aflăm în Postul Mare, post în

care cunoscutele cântări “Cu noi este Dumnezeu” sau “Doamne al puterilor, fii cu noi!” ocupă un loc important? Sau binecunoscutele pricesne mariologice, ținând cont de faptul că peste numai două zile s-a prăznuit “începutul mântuirii noastre”, Bunavestire?

Din păcate, **din cuvântarea episcopului Sofronie reținem doar intenția de a merge mai departe pe drumul acesta, fără a mai ține cont de tradiția, canoanele sau dogmele Bisericii Ortodoxe:** “Nu suntem aici pentru a judeca pe cineva. Suntem aici pentru a ne manifesta cu toții, împreună, adeziunea noastră pentru viață. Oricât de puțini am rămâne pe baricade, **mergem înainte**”.